

53. Korpen och räven.

Det satt en gång ut - i ett träd en korp, som bar Ut -
i sitt näbb ett stycke ost, så fet och rar; En
räv, vars fi - na lukt strax där - av vä - der fick, På
stun - den myc - ket ar - ligt fram till kor - pen gick Och sjöng tra -
la - la - la, Och sjöng tra - la - la - la Och
sjöng tra - la - la - la - la - la - la - la - la.

2. »Er tjänare Herr korp, hur står det till?» — »Jo, bra, Hur mår ni själv, Herr Räv» — »Åh jo, tack skall herrn ha', Jag och de mina må Gud vare lov rätt gott, Förutom yngsta pojken, som har snuva fått, Tyvärr! tra, la, la...
3. »Gud, vilken frack, Herr Korp! Om jag mig ej bedrar, Så tror jag ni från Hamburg edra kläder tar.»
 »Ja», svarar korpen, stolt att sig så smickrad se,
 Och lämnar strax adressen på sin skraddare,
 Den narr'n! tra, la, la ..
4. »Ifall ni sjunger lika väl, som ni är klädd,
 Kan Ni med Jenny Lind er ställa djärvt i bredd,
 Sjung för mig någonting, en aria eller par,
 Ni ären alla sångare, son ifrån far
 Ej sant?» Tra, la, la...
5. Herr Korp, som intet neka kan sin nya vän,
 Strax stämmer upp en aria ur Barberaren
 Men, »hast du mir gesehn», så snart han öppna mun
 Föll osten därutur till marken ned på stund,
 Vid sång: tra, la, la...
6. Då skyndar räven fram och griper osten fatt,
 Och skrattar se'n åt korpen alldeles besatt.
 »Nu riktigt med besked jag lurat dig minsan,
 Du varken är modern ej heller sjunga kan.
 Ej ens tra, la, la...
7. När korpen detta hör, så blir han desperat
 Och svår förtvivlat över vårt duellsplakat.
 Förlusten honom dock till hjärtat mindre går
 Än att han ej för sångare passera får.
 Bra hårt! tra, la, la...
8. Vill du moraln av fabeln veta, så se här,
 För korpar synnerligast minnesvärd den är:
 »Kom väl ihåg, min vän», så sa' en gammal prost,
 »Att aldrig nån'sin sjunga, då du äter ost,
 Ej ens: tra, la, la...